

det senere vil blive eller ikke blive, ligger ganske udenfor Spørgsmaalet, og det Samme er Tilfældet med det Spørgsmaal, om en indisponibel Kassebeholdning skal være tilstede eller ikke; dersom der var Tale derom, skulde jeg udtale mig for, at den ikke holdes tilstede som Regnskabspost, hvormod den kan være en administrativ Bequemmelighed og Nødvendighed; men det skal jeg slet ikke gaae ind paa, jeg skal slet ikke forhandle Sagen fra den Side. Her foreligger et ganske enkelt Factum, nemlig det, at man ved en formel Omfætning af Papirer i Penge uundvending har draget 400 Rd. ud af den almindelige Stikelse som Penge og lagt dem hen som et Deposittum for en fra Creditors Side uopsigelig Statsobligation. Feilen ligger hovedsageligen deri — og det er den Feil, man vil have, at vi her ved vor Beslutning skulle legalisere — at man har indrømmet en Creditor Ret til at opsigte en uopsigelig Obligation. Man kan indrømme ham — det er en administrativ Sag under Administrationens Ansvarlighed — istedetfor de forbrændte Stykker af denne Obligation at faae en anden Obligation, naar det er godtgjort paa lovlig Maade, at den anden Obligation ikke er tilstede, og der bliver fuld Sandsynlighed for, at de forbrændte Stykker ere de virkelige Stykker af Obligationen; men, for at komme til dette Resultat, er den Fremfærd aldeles umedholdelig, at man tager imod en Opsigelse af en uopsigelig Obligation, hvorved man saa at sige formindsker den uopsigelige Gjæld, idet man overfører Obligationen i Contanter. Dersom vi gaae ind paa det Forslag, som foreligger fra det ærede Medlem, som nu har forsøgt ved denne Sags 2den Behandling at gjøre sin Mening gjældende, saa synes mig, at vi ville give en Bekræftelse til en Fremfærd, som i sig selv er vrang, og hvis Omfang vi ikke kunne beregne. Dersom disse 400 Rd. vare opsigte med nogen Ret fra Creditors Side, saa kunde der være Spørgsmaal om, hvorvidt denne Fremfærd var rigtig — nu er der slet intet Spørgsmaal om, at den er urigtig; men selv om det havde været for opsigelige Obligationer, at de 400 Rd. vare lagte tilside, saa vilde jeg dog sige, at Forholdsreglen er fuldkommen

urigtig, thi man skal ikke lægge Midler tilside som indisponible, for at have dem paa rebe Haand til nogen Udbetaling, om hvilken Vedkommende veed, at den først kan blive forlangt om 20 Aar. Der kan ingen Anden komme og præsentere sig med en Obligation og forlange de 400 Rd. paa eet Brødt udbetalte. I det Dieblit en Anden præsenterer sig med Obligationen, maa Regjeringen nødvendigviis tage under Overveielse, hvorledes det forholder sig med denne paany præsenterede Obligation lige overfor de tidligere indleverede forbrændte Stykker; der maa da paa den ene eller anden Side være et Bedrag, og Regjeringen kan altsaa ikke uden Videre udlevere de 400 Rd.; den kan heller ikke være forpligtet dertil; thi den stedfundne Opsigelse er skeet paa de forbrændte Stykkers Vegne, men ikke paa den virkelige Obligationens Vegne, naar vi forudsætte, at den brændte Obligation havde været svingeret; thi den virkelige Obligation giver kun Udkomst til en Rente, men ikke til nogen Capital. Fra hvilken Side vi derfor end see denne Forholdsregel, er den fra Administrationens Side urigtig, og det er derfor et urigtigt og ubilligt Forlangende, at vi her skulle give den en lovlige Sanction; men det er det, vi gjøre, dersom vi vedtage det Forslag, som det ærede Medlem har stillet.

Monrad: Der er jo her slet ikke Tale om at gjøre noget pecuniært Ansvar gjældende; det er væsentlig kun en Form, hvorom der er Spørgsmaal, og i saa Henseende er det foreskomet Udvalget, at den, der er brugt, ikke er forstandig og hensigtsmæssig. Jeg skal endnu gjøre opmærksom paa, at der i denne Sag er et lille Moment af en vis reel Betydning, som ogsaa bør have nogen Indflydelse. Forholdet er jo det, at der er hensat 400 Rd. i den indisponible Kassebeholdning. Jeg mener, at naar Noget sættes hen i den indisponible Kassebeholdning, kan der ikke disponeres derover, thi det vilde ellers blive en Modsigelse. Følgen af, at disse 400 Rd. saaledes staae i den indisponible Kassebeholdning, er den, at de ikke kunne gjøres frugtbringende, at de ikke give nogen Rente; men nu er Forholdet til Obligationseieren det, at man ud-